

Prima instanță - (Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău) I. Barbacaru,
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) N. Traciuc, M. Anton, I. Cotruță
Instanța de recurs (Curtea de Supremă de Justiție) S. Filincova, M. Ghervas, D. Mardari

Î N C H E I E R E

mun. Chișinău

25 aprilie 2018

Colegiul civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curtii Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței,
judecători

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinând cererea de revizuire înaintată de Șevcenco Svetlana,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Șevcenco Svetlana împotriva lui Tcacenco Igor privind transmiterea silită a bunului imobiliar conform contractului de împrumut a banilor cu ipotecă din 11 septembrie 2003, evacuarea silită a locatarilor și bunurilor din imobil, încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 29 iunie 2016, prin care s-a declarat inadmisibil recursul înaintat de Șevcenco Svetlana,

a c o n s t a t a t :

La 18 septembrie 2014, Șevcenco Svetlana s-a adresat în instanța de judecată, cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Tcacenco Igor prin care a solicitat transmiterea silită în posesia lui Șevcenco Svetlana pentru a fi vândut bunul ipotecar ce constituie 1/10 (una zecime) cota parte ideală din imobilul, situat pe adresa mun. Chișinău, str. Calea Orheiului, 65/1 și anume: construcția locativă, cu o suprafață de 0,1101 ha, în componența construcției sunt incluse: casa de locuit (lit. A), compusă din 7 odăi, cu o suprafață totală de 104,3 m², cu auxiliarele: veceu (nr. 3), șură (nr. 6), șură (nr.7), gard (nr. I), beci (nr. II). Pe același lot de teren sunt amplasate: anexă (lit. A5), bucătărie de vară (nr. 1), beci (nr. 8), ce aparțin cu dreptul de proprietate privată lui Tcacenco Igor, evacuarea silită a locatarilor și bunurilor din imobilul ipotecar și anume din 1/10 cotă parte ideală din imobilul cu număr cadastral 010041212101 situat pe adresa mun. Chișinău, str. Calea Orheiului, 65/1, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că între Șevcenco Iurie, care a decedat la 07 noiembrie 2004 și Tcacenco Igor a fost încheiat contractul de împrumut nr. 7741 la 11 septembrie 2003.

Potrivit acestui contract, defunctul Șevcenco Iurie i-a împrumutat lui Tcacenco Igor suma de 10 000 de dolari SUA, sumă scadentă la 11 septembrie 2004. În vederea asigurării executării în termen a obligațiilor asumate conform contractului de împrumut de către debitorul gajist a fost depus în gaj 1/10 cotă parte ideală din imobilul (obiectul

gajului), situat pe adresa mun. Chișinău, str. Calea Orheiului, 65/1. Imobilul consta din construcție (locativă individuală), cu o suprafață de 0,1101 ha, deținut în posesiune.

În componența construcției sunt incluse: casa de locuit (lit. A), compusă din 7 odăi, cu o suprafață totală de 104,4 m² care este compusă din: casa de locuit (lit. A), compusă din 7 odăi, cu o suprafață de 104,3 m², cu auxiliarele: veceu (nr. 3), șură (nr. 6), șură (nr.7), gard (nr. I), beci (nr. II). Pe același lot de teren sunt amplasate: anexă (lit. A5), bucătărie de vară (nr. 1), beci (nr. 8). Aceste imobile au fost construite fără autorizație de construcție. Dreptul de gaj se extinde asupra accesoriilor obiectului gajului.

Pentru asigurarea executării în termen a contractului de împrumut la 11 septembrie 2003, a fost încheiat contractul de ipotecă nr.7742, care a fost înregistrat la Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău.

Reclamantul relatează că potrivit pct. 3.6. al contractului de partaj al bunurilor succesoriale din 23 iunie 2014, bunurile succesoriale pentru care s-au eliberat certificatele de moștenitor constă și din drepturile patrimoniale născute în temeiul contractului de împrumut încheiate de defunctul Șevcenco Iurie, în calitate de împrumutător, cu cetățeanul Tcacenco Igor, în calitate de împrumutat și autentificat la 11 septembrie 2003 și înregistrat sub nr. 7741.

Potrivit pct. 4.2. al contractului de partaj al bunurilor succesoriale din 23 iunie 2014 în proprietatea Svetlanei Șevcenco trec bunurile stipulate în pct. 3.2. – 3.6. din prezentul contract.

Potrivit pct. 9 al contractului de partaj al bunurilor succesoriale din 23 iunie 2014, Șevcenco Svetlana unipersonal îl subrogă pe defunctul Șevcenco Iurie, decedat la 07 noiembrie 2004, în contractele de ipotecă, stipulate în pct. 3.5. și 3.6. din prezentul contract.

Potrivit pct. 4 al contractului de împrumut a banilor cu ipotecă, obligațiile asigurate din contul obiectului gajului cuprind datoriile de bază (împrumutul), dobânzile, prejudiciul cauzat în urma neexecutării în termen sau în volum deplin a obligațiilor asumate conform contractului de împrumut, inclusiv a tuturor cheltuielilor suportate de către creditorul gajist în rezultatul executării silită și realizării obiectului gajului.

Astfel, la momentul depunerii cererii de chemare în judecată pârâtul datora suma de 10 000 dolari SUA, iar dobânda de întârziere constituie – 18 744 dolari SUA.

Contractul de împrumut din 11 septembrie 2003, a fost încheiat în strictă conformitate cu legislația în vigoare, adică în temeiul art. 468 alin. (2) din Codul civil, a fost respectată forma solemnă, la fel a fost stabilită identitatea părților, tipul ipotecii, estimarea bunului imobil ipotecat și exprimarea acordului pârâtului Tcacenco Igor de a constitui ipoteca în favoarea reclamantei.

În fața notarului, Tcacenco Igor a făcut cunoștință cu condițiile împrumutului și a căzut de acord de a constitui ipoteca în favoarea creditorului ipotecar.

Deoarece, Tcacenco Igor până la 17 septembrie 2014, nu i-a restituit Svetlanei Șevcenco suma împrumutată în mărime de 10 000 dolari SUA, atunci în temeiul contractului din 11 septembrie 2003, creditorul ipotecar este în drept să urmărească bunul ipotecat, în temeiul art. 31 alin. (1) lit. a) al Legii cu privire la ipotecă.

Prin hotărârea Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău din 20 martie 2015, cererea de chemare în judecată înaintată de Șevcenco Svetlana împotriva lui Tcacenco Igor cu privire la transmiterea silită a bunului imobil conform contractului de împrumut a banilor cu

ipotecă din 11 septembrie 2003, evacuarea silită a locatarilor și bunurile din imobil, încasarea cheltuielilor de judecată, s-a respins ca fiind depusă tardiv.

Nefiind de acord cu hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 20 martie 2015, Șevcenco Svetlana, la 24 martie 2015 a declarat apel prin care a solicitat casarea hotărârii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 20 martie 2015, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă cererea de chemare în judecată înaintată de Șevcenco Svetlana împotriva lui Tcacenco Igor.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2016 s-a respins cererea de apel declarată de Șevcenco Svetlana și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 20 martie 2015.

Nefiind de acord cu decizia Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2016, la 28 aprilie 2016 Șevcenco Svetlana a declarat recurs prin care a solicitat, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2016 și a hotărârii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 20 martie 2015, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată de către Șevcenco Svetlana împotriva lui Tcacenco Igor să fie admisă integral.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 29 iunie 2016, recursul înaintat de Șevcenco Svetlana a fost declarat inadmisibil.

La 21 februarie 2018, Șevcenco Svetlana a depus cerere de revizuire împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 29 iunie 2016, solicitând admiterea cererii de revizuire, casarea încheierii instanței de recurs și examinarea în fond a cererii de recurs.

Ca temei de drept, revizuiantul a invocat prevederile art.449 lit. b) Cod de procedură civilă.

În motivare, relatează că după finalizarea examinării prezentei acțiuni revizuientului i-au devenit cunoscute unele circumstanțe, care nu le-a cunoscut în timpul examinării cauzei.

Șevcenco Svetlana susține că în prezentul litigiu, interesele părții pârâte au fost reprezentate de către avocatul Crețu Ion, însă ultimul în perioada anilor 2009-2013 a activat în calitate de formator la Institutul Național de Justiție.

Tot în aceeași perioadă judecătorul care a examinat cauza în primă instanță, Igor Barbacaru și-a făcut studiile și a absolvit cursurile de formare inițială a candidaților la funcția de judecător din cadrul Institutului Național de Justiție.

Revizuiantul relevă că în astfel de circumstanțe, apare lipsa de obiectivitate și imparțialitate a judecătorului la adoptarea soluției.

În opinia revizuientului argumentele invocate își găsesc confirmarea în prevederile art. 453 alin.1) lit.b) Cod de procedură civilă.

Cu referire la termenul de depunere a cererii de revizuire, Colegiul reține că potrivit art.450 lit.b) cererea de revizuire se depune în termen de 3 luni din ziua în care persoana interesată a luat cunoștință de circumstanțele sau faptele esențiale ale pricinii care nu i-au fost și nu puteau să-i fie cunoscute anterior, dar nu mai târziu de 5 ani de la data rămânerii irevocabile a hotărârii, încheierii sau deciziei – în cazul prevăzut la art.449 lit.b).

Curtea Supremă de Justiție a adoptat încheierea la 29 iunie 2016.

Revizuiantul a declarat cerere de revizuire la 21 februarie 2018, respectiv în termenul prevăzut de lege.

Potrivit prevederilor art.451 alin.1) Cod de procedură civilă cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art.447, ***indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art.449*** și anexându-se probele ce le confirmă.

În conformitate cu art. 453 alin.1) lit. a) Cod de procedură civilă după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite unul din următoarele acte de dispoziție: a) încheierea de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

Examinînd motivele invocate de revizuent Colegiul ajunge la concluzia că cererea de revizuire urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă din următoarele motive.

În conformitate cu art. 448 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, cererea de revizuire împotriva unei hotărâri sau încheieri rămase irevocabilă prin neatacare se soluționează de instanța care s-a pronunțat asupra fondului.

Art.449 lit.b) Cod de procedură civilă, statuează că revizuirea se declară în cazurile în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

Instanța de recurs menționează că pentru invocarea prevederilor art.449 Codul de procedură civilă, este important ca circumstanțele sau faptele prezentate ca temei de revizuire *trebuie să influențeze esențial soluția dată inițial de instanță*, în sensul că nu orice sau fapte necunoscute anterior pot servi temei de revizuire, ci doar atunci cînd sînt determinate pentru judecarea justă a cauzei.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat că, unul din aspectele fundamentale a supremației legii *este principiul securității raporturilor juridice*, care instituie, printre altele, în cazul în care instanțele judecătorești au stabilit definitiv o chestiune, hotărârea lor nu ar trebui pusă la îndoială (cauza Brumărescu versus România para. 61 și Roșca versus Moldova, para. 24, din 22 martie 2005).

Soluția definitivă a unei instanțe judecătorești nu poate fi repusă în discuție ulterior, procesul soluționat definitiv nu mai poate fi redeschis pentru a se proceda la o nouă examinare a cauzei (CtEDO, Brumărescu c. României, 1999, para. 61, Roșca c. Moldovei, 2005, para. 24).

Revizuirea este un remediu procesual important pentru înlăturarea acelor situații excepționale care au făcut ca o hotărâre judecătorească să fie viciată chiar în substanța sa.

Colegiul menționează că motivul revizuentului precum că reprezentantul părții pârâte, avocatul Crețu Ion, a fost formator la Institutul Național de Justiție în perioada cînd judecătorul care a examinat cauza în primă instanță și-a făcut studiile la instituția respectivă, nu poate să constituie temei de revizuire, raportat la art. 449 lit.b) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate nicidecum nu se referă la circumstanțe sau fapte esențiale ce s-ar referi la fondului cauzei sau la soluția adoptată, care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului în timpul examinării cauzei.

Respectivul temei de revizuire, în speță, va constitui o ingerință asupra securității raportului juridic.

Principiul securității raporturilor juridice presupune respectul față de principiul lucrului judecat, ce și constituie principiul executării hotărîrilor definitive. Acest principiu insistă asupra faptului, ca nici o parte la proces nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărîri care este definitivă și executorie, chiar în scopul reluării procesului de judecată și o nouă soluționare a cazului.

Colegiul constată că în speță, nu sunt întrunite cumulativ condițiile de admisibilitate a revizuirii menționate la art.449 din Codul de procedură civilă dar și de jurisprudența *CEDO*, care impune ca desființarea unei hotărâri judecătorești intrate în puterea lucrului judecat să nu poată interveni decât pentru „defecte fundamentale” ale hotărârii, care au devenit cunoscute instanței, numai după terminarea procesului.

Prin urmare, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate, incluzând și motivele pe care se întemeiază, cererea de revizuire depusă judecății este inadmisibilă în raport cu condițiile textului.

Din considerentele menționate, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de revizuire depusă de Șevcenco Svetlana împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 29 iunie 2016, urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

În conformitate cu prevederile art.270, 453 alin.1) lit.a) din Codul de procedură civilă, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se respinge cererea de revizuire depusă de Șevcenco Svetlana împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 29 iunie 2016.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,

Svetlana Filincova

judecători

Maria Ghervas

Dumitru Mardari